

На **второ** място, смисълът на стандартизираната разлика се свързва със сравнението на подредените единици от двете групи по възходящ ред според значенията на изучавания признак. Стандартизираната разлика показва медианния случай от едната група (най-често експерименталната) колко от единиците от другата група (контролната) превъзхожда по значенията на признака (Becker, 2000; Сое, 2000), т.е. на кой персентил съответства. Например: стандартизирана разлика, равна на 0, ни показва, че медианният случай на експерименталната група съответства на 50-и персентил от контролната група; стандартизирана разлика, равна на 0.2 - медианният случай съответства на 58-и персентил; стандартизирана разлика, равна на 0.5 - на 69-и персентил; стандартизирана разлика, равна на 0.8 - на 79-и персентил. Връзката между стойностите на стандартизираната разлика и съответствията между квантилите от двете разпределения е показана в табл. 1 (Becker, 2000; Сое, 2000). Ако са изследвани две групи от по 29 единици и стандартизираната разлика е средна, т.е. стойността ѝ е около 0.5, на практика това означава, че значението на признака на 13-ата единица от експерименталната група (медианния случай) е приблизително равно на значението на 20-ата единица от контролната група. Или само 9 единици от контролната група имат значения, по-големи от това на медианния случай в експерименталната група. Трябва да се подчертае, че това тълкуване на стандартизираната разлика и стойностите

в табл. 1 са релевантни само при допускането за нормално разпределение. Интерпретацията на стандартизираната разлика като съответствие на квантили е много чувствителна към нарушаването на това изискване (Сое, 2000).

На **трето** място е тълкуването на стандартизираната разлика чрез сравнение на подобни разлики. Този начин на тълкуване е лесен за осмисляне и интерпретиране. Един класически пример, който Коен посочва (цит. по Becker, 2000, с. 4), е, че стандартизирана разлика, равна 0.2, съответства на разликата в ръста между 15-годишните и 16-годишните момичета в САЩ, която е 0.5 инча при стандартно отклонение 2.1 инча. За сравнение, стандартизирана разлика, равна на 0,5, съответства на разликата в ръста между 14-годишните и 18-годишните, а стандартизирана разлика, равна на 0.8 - на разликата в ръста между 13-годишните и 18-годишните момичета при приблизително същото стандартно отклонение (А. Aron, Е. Aron, 1997; Becker, 2000). По аналогия изследователят би могъл да се ориентира доколко получената при конкретно изследване разлика е малка или голяма.

На **четвърто** място, тълкуването на стандартизираната разлика се свързва с вероятността да се определи правилно от коя от двете съвкупности е дадена единица със съответното ѝ значение на признака, т.е. да се „познае“ коя единица към коя група принадлежи. Ако стандартизираната разлика е равна на 0, вероятността за правилно определяне е 50%, ако обаче стандар-